

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

Parisiis, 1644

Canones ecclesiastici sanctae magnaеque Synodi Nicaenae. Definita sunt
haecquae subiiciuntur. Capvt XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15072

cessarium existimaui huic scripto inferere.

Ἐδὲ ἀνάγκαι ὧν ἰδίω ἐντάξαι τῶν ἁγίων
ἡρώδων.

Canones ecclesiastici sancta magnæque Synodi Nicænæ. Definita sunt hæc quæ subii-
ciuntur.

Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ συναχθεὶς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου ἐν Νικαίᾳ.
Ὁρίσθη τὰ ὑποσημασμένα.

CAPVT XXXII.

ΚΕΦΑΛ. λβ.

De eunuchis qui seipsos castrauerunt.

Περὶ δινούχων ὁποκοφαντων ἑαυτοῦ.

I.

α.

SI quis in ægritudine a medicis excisus sit, vel a barbaris excisus, ille permaneat in clero. Si quis autem sanus seipsum exciserit, hunc amplius in clero non haberi conuenit: & deinceps neminem talem oportet promoueri. Sicut autem manifestum est, illud dictum esse de iis qui eam rem consulto instituerunt, & ausi sunt seipsos excindere: ita si qui vel a barbaris, vel a dominis suis eunuchi facti sint, & inueniantur alioqui digni, eos in clerum recipit Canon.

Εἰ τις ἐκ νόσου ἢ ἀπὸ ἰατρῶν ἐξήρηται ἢ ὑπὸ βαρβάρων ἐξείμνηται, οὗτος μένει ἐν τῷ κλήρῳ. εἰ δὲ τις ὑγιάνων ἑαυτὸν ἐξέτεμε, οὗτον καὶ ἐν τῷ κλήρῳ ἐξέταξι μὴ ὄντων πεπαιδευμένων, ἵνα ὅταν τὸ δέον μνησθῆται τὸ ποιῆται. Ἐάν τις δὲ ἴδῃ ἄλλο μνησθῆσαι ἡρώδων, ὡς περὶ τῶν ἁγίων ἡρώδων, ὅτι περὶ τῶν ὁποκοφαντῶν καὶ ἡρώδων, καὶ ἡρώδων ἑαυτοῦ ἐκπέμνειν, εἰρηται· οὕτως εἰ πῆρες ἢ ἀπὸ βαρβάρων ἢ ἀπὸ τῶν ἡρώδων δινούχουσι, οὗτοι εἰς κλήρον ἡρώδονται ὁ κανὼν.

De his qui ab ethnicis venientes ordinantur.

Περὶ τῶν ἀπὸ ἐθνικῶν εἰς χειροτονίας ἡρώδων.

II.

β.

Quoniam multa vel pro necessitate, vel alioqui cogentibus hominibus contra Canonem ecclesiasticum facta sunt, ita ut homines ex vita gentili nuper accedentes ad fidem, & exiguo tempore eruditi, statim ad spirituale lauacrum ducantur, & simul atque baptizati fuerint, ad episcopi vel presbyteri dignitatem promoueantur: recte igitur visum est, de cetero nihil tale debere fieri. Nam & tempore opus

Ἐπειδὴ πολλὰ εἴτε ἀπὸ ἀνάγκης ἢ ἄλλως πῶς ἐπιγυμνῶν τῶν ἀπὸ ἐθνικῶν ἐρχόμενοι πᾶσι καὶ ἡρώδων τὸν ἐκκλησιαστικόν, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀπὸ ἐθνικῶν βίου ἄρτι ἡρώδων τῶν πῆρες, καὶ ἐπὶ ὀλίγῳ χρόνῳ κατηχηθέντας, οὗτοι εἰς τὸ πνευματικόν λαὸν ἡρώδονται, ἡρώδονται τῶν βαπτισθέντων ἡρώδων εἰς ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον, καὶ ἡρώδονται εἰς τὸν ἡρώδων. καὶ ἡρώδονται ἡρώδονται.

ANNO
CHRISTI
325.

τῷ καταγεγραμμένῳ, καὶ μετὰ τὸ βά-
πτισμα δοκιμασίας πλείονος. σα-
φές γὰρ τὸ ἀποστολικὸν θεῖον κληρ-
ματὸν μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ πω-
θεῖς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ καὶ παρὰ
τῆς διαβολῆς. εἰ δὲ προειδόντος τῆς ἁ-
γίας ψυχῆς πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς ἐπι-
τὸν ἁγίου πνεύματος, ἐλέησεν ὑπὸ δύο καὶ
τρὶν ἀδελφῶν, παύσεται ὁ τοιοῦτος
ἐκκλησίας. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιεῖν, ὡς
ὑπερβυτία τῆς μεγάλης συνόδου θρασυ-
νόμου, αὐτὸς κινδυνώσας περὶ τῆς
ἐκκλησίας.

Περὶ τῶν τῶν σωείστικων
ἐργῶν.
γ.

Ἀπὸ τῆς ἐκείνου καὶ ἄλλης ἡ μεγάλης σύν-
όδου, μήτε ἐπισκόπων, μήτε πρεσβυτέ-
ρων, μήτε διακόνων, μήτε ἄλλων τῶν ἐν τῷ
ἐκκλησίᾳ πνιθῆναι σωείστικον ἔχον.
πλήν εἰ μὴ ἄρα μητέρα ἢ ἀδελφὴν ἢ
ἀδελφὴν, ἢ ἀδελφὴν ἀδελφῶν διαπέφυγε
πᾶσι ὑποψίᾳ. ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιεῖν
κινδυνώσας περὶ τῆς ἐκκλησίας.

Περὶ καθάρσεως ἐπισκόπων.
δ.

Ἐπισκοπὸν ἁγιάσει μάλιστα μὲν
ὑπὸ πάντων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπισκό-
πων καθάρσει. εἰ δὲ δυσχερὲς εἴη τὸ
τοιοῦτον, ἢ διὰ κατεπίρρουσεν ἀνάγκην,
ἢ διὰ μῆκος ὁδοῦ, ἢ ἀπαιτίας τρεῖς ἐ-
πιτὸν αὐτὸ συναχθῆναι, συμψήφων
ἁγίων ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ σὺν-
πνεύματι διὰ γραμμάτων, τότε πᾶσι
χρηστέον ποιῆσθαι τὸ δὲ κύριον τῶν
ἁγίων ἐκκλησίας διδόντων εἰς ἐκείνην ἐκ-
κλησίαν τῷ μητροπολίτῃ ἐπισκόπῳ.

Concil. Tom. 2.

habet catechumenus, & post ba-
ptismum longiori probatione
indiget. Euidens namque apo-
stolicum præceptum est, dicens:
Non neophytum, ne forte inflatus
in iudicium incidat, & laqueum
diaboli. Si vero procedente tem-
pore, animi aliquod peccatum
inueniatur in ea persona, & duo-
bus vel tribus testibus conuinca-
tur, abstineat talis a clero. Si
quis vero aduersus hæc facit,
tamquam aduersus magnum
Concilium aliquid audens, de
clericatu periclitabitur.

De iis qui mulieres subintro-
ductas habent.

III.

Magna Synodus plenissime ve-
tuit episcopum, presbyterum,
diaconum, aut vllum clericor-
um habere secum mulierem in-
troducendam: nisi forte matrem
vel forem vel amitam, vel de-
nique eas solas personas, quæ
omni suspitione carere solent.
Qui secus faxit, de dignitate sua
periclitabitur.

De ordinatione episcopi.

IV.

Episcopum oportet maxime
ab omnibus episcopis qui in pro-
uincia sunt, constitui: quod si
hoc difficile vel ob urgentem ali-
quam necessitatem, vel ob iti-
neris longitudinem fuerit, certe-
tres in vnum locum conuenien-
tes, dummodo consenserint qui
absunt, & per literas approba-
uerint, manus impositionem fa-
ciant. Confirmatio vero eorum
quæ fiunt in singulis prouinciis,
dari debet a metropolitano epi-
scopo.

K k k

De excommunicatis.

V.

De iis qui excommunicantur, siue in clero sint, siue in laicorum ordine, ab cuiusque prouinciae episcopis, obtineat sententia secundum Canonem iubentem, ab aliis eiectos, ab aliis non admitti. Exquiratur autem num impotentia animi, aut pertinacia, aut aliqua alia indignatione episcopi sint excommunicati. Ut igitur istud conueniente inquisitione examinetur, recte placuit quotannis per singulas prouincias bis in anno Synodos fieri, ut omnibus prouinciae episcopis simul in vnum locum conuenientibus, huiusmodi quaestiones excutiantur, & ita demum qui manifeste episcopum offenderint, merito apud omnes excommunicati habeantur, donec communi episcoporum coetui, vel priuatim ipsi episcopo, visum fuerit humaniorem de ipsis ferre sententiam. Synodi autem fiant, vna quidem ante quadagesimam, ut omni similitate deposita, donum mundum offeratur Deo: altera vero circa tempus autumni.

De praecipuis honoribus qui maiori episcopo in gubernatione ecclesiastica decreti sunt.

VI.

Antiquus mos valeat qui in Aegypto est, Libya & Pentapoli, ut Alexandrinus episcopus omnium potestatem habeat, quoniam & vrbis Romae episcopo consuetum hoc est. Similiter autem & apud Antiochiam & ce-

περὶ τῶν ἀκοινωνήτων γινομένων.

Περὶ τῶν ἀκοινωνήτων γινομένων, εἴτε τῶν ἐν τῷ κλήρῳ, εἴτε τῶν ἐν τῷ λαϊκῷ τάγματι, ὑπὸ τῶν καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν ἐπισκόπων, κρατεῖται ἡ γνώμη καὶ τῶν κανόνων, οὓν ὑφ' ἐπέρον ἀποβληθέντας, ὑφ' ἐπέρον μὴ προσέειδαι. Ἔξεται ἔδω δὲ, μὴ μικροψυχίας, ἢ φιλονεικίας, ἢ πνι ποιαῦτη ἀπίστια τῶν ἐπισκόπων δόπισμα ἀγωγῶν γερῶν τιμῶν. ἵνα οὐδ' ἔτι το πλεῖον πρέπουσαν ἔξεταισιν λαμβάνῃ, καλῶς ἔχῃ ἔδωξεν ἐκάστου ἐνιαυτοῦ καθ' ἐκάστην ἐπαρχίαν δις τὴν ἐποικισμῶν γίνεσθαι, ἵνα κοινῇ πάντων τῶν ἐπισκόπων τῆς ἐπαρχίας ἐπὶ τὸ αὐτὸ συναγωγῶν, τὸ ποιαῦτα ζητήματα ἔξεταιζοντο καὶ ἕτως ὁμοθυροῦν μὲν πρὸς ἀποσκευαστικῶν τῶν ἐπισκόπων, καὶ λόγον ἀκοινωνήτων πρὸς πάντων ἐπὶ δικαιοσύνης αὐτῶν κοινῶν ἢ τῶν ἐπισκόπων δόξῃ πλεῖον φιλανθρωπιῶν πρὸς αὐτῶν ἐκδέσθαι ἡμίφων. αἱ δὲ συνέδοι γίνεσθαισιν, μία μὲν πρὸς τῆς πεσασκοῦσης, ἵνα πάσης μικροψυχίας ἀμαρτυρουμένης, τὸ δῶρον καὶ τὸν πρὸς ἀποσφίρηται τῶν δευτέρων δὲ πρὸς τῶν μετοπίου καμρόν.

Περὶ τῶν ἔξαρέτων τιμῶν, αἱ πρὸς οὓν μείζονας * κυβερνώσιν ἐπισκόποις ἐκκλησιαστικῶς ἐκατονίσθαι.

Τὰ δευτέρω ἐστὶν κρατεῖται, πᾶσι ἐν Αἰγύπτῳ ἐν Λιβύῃσιν καὶ Πενταπόλει, ὡς τὸ ἐν Αλεξάνδρεια ἐπισκόπον πάντων ἔχῃ τὴν ἐξουσίαν, ὅτι καὶ τῶν ἐν Ρώμῃ ἐπισκόπων τῆς συνέδοις ἐστὶν ὁμοίως ὅτι καὶ πλεῖον Ἀντιόχειαν, καὶ ἐν

ΑΚΩΝ
CRAVTT
34.

ANNO CHRISTI 325.
τῆς ἀλλοίως ἐπιθέτας τὰ πρεσβεία
σώζονται τῆς ἐκκλησίας. καθόλου ὁ
πρεσβυτεριον ἐκείνο, ὅτι εἰ τις χειρὸς
γνώμης τῆς μητροπολίτου γήμοιο ἐ-
πίσκοπος, ὁ Ἰσοδοῦν ἢ σέωςδος ἢ
μεγάλη ὄρεσε μὴ δεῖν εἶναι Ἐπίσκο-
πον· ἐὰν μὲντοι τῆ κοινῇ πάντων ψή-
φω βυλόζω, οὐσὶ καὶ καὶ κανόνα τῆ
ἐκκλησιαστικῶν, δύο ἢ τρεῖς δι' οἰκείῳ
Φιλονεικίαν ἀυπλέζωσι, κρατεῖται ἢ
τῆ πλειόνων ψήφου.

Πεὶ ἐν αὐτῇ Αἰλία Ἐπίσκοπος.

ζ.

Ἐπειδὴ σιμῆθα κεκράτηκα, καὶ
περὶδοσις δερχαία, ὡς ἐν Αἰ-
λία Ἐπίσκοπον ἡμᾶς, ἐχέτω τὴν
ἀκολουθίαν τῆς ἡμέρας, τῆ μητροπολι-
σώζομεν τῆ οἰκείου ἀξιώματος.

Πεὶ ὀνομαζομένων καθαροῦν.

η.

Πεὶ τῆ εὐσεβῶν μὲν ὀνομαζόν-
των καθαροῦν ποτε, περὶσερχομένων
δὲ τῆ ἀζωοτάτη δόξολογικῇ καὶ καθο-
λικῇ ἐκκλησίᾳ, ἐδόξε τῆ ἀζία καὶ με-
γάλη σωδῶ, ὡς χροτονεμένους αὐ-
τῶν οὕτως μένειν ἐν τῷ κλήρω. περὶ
ἀπάντων δὲ τούτων ὁμολογήσαι αὐτῶν
ἐπερὶ φως περὶ σήκει, ὅτι σωθήσονται
ἐ ἀκολουθήσοις τοῖς ἑκατολικῆς καὶ
δόξολογικῆς ἐκκλησίας δόγμασι, τὰ τ'
ἐστὶ διατάξεις κοινῶν εἶναι, καὶ τοῖς ἐν τῷ
διωγμῷ περὶ ἀπεπικώσιν, ἐφ' ὧν καὶ
χρόνος τέτακται, καὶ χρόνος ὡρεται, ὡς
αὐτὸς ἀκολουθεῖν ἐν πᾶσι τοῖς δόγμασι
τῆ καθολικῆς ἐκκλησίας. ἐντα μὲν οὖν
πάντες εἶτε ἐν κώμας, εἶτε ἐν πόλεσιν
αὐτοὶ μόνοι βυρίσκοιντο χροτονηθέντες,
βυρίσκομεν ἐν τῷ κλήρω, ἐσον ἐν τῷ
αὐτῷ χρόματι· ὅσοι ὅτι τῆ τῆς καθολικῆς
Concil. Tom. 2.

teras provincias vnicuique suus
feruetur honor. Illud omnino
manifestum est, quod si quis præ-
ter sententiam metropolitæ fa-
ctus fuerit episcopus, hunc ma-
gna Synodus censuit non oportere
esse episcopum: si vero
communi omnium suffragio,
eoque iusto secundum ecclesia-
sticum Canonem comprobato,
contradixerint duo aut tres prop-
ria pertinacia inducti, valeat
plurimorum sententia.

De Aelia episcopo.

VII.

Quoniam consuetudo obti-
nuit & antiqua traditio, vt Aelia
episcopus honoretur, habeat
proximum gradum honoris, sal-
ua propria dignitate metropolis.

De iis qui vocantur Cathari,
id est puri.

VIII.

De iis qui se aliquando voca-
runt Catharos, cum ad sanctam
catholicam & apostolicam ec-
clesiam venerint, placuit sancto
& magno Concilio, vt manus
iis imponatur, & sic maneat in
clero. Ante omnia profiteri ipsos
scripto oportet, quod obserua-
bunt & sequentur catholicæ &
apostolicæ ecclesiæ dogmata,
hoc est, quod communicabunt
cum his qui secundas nuptias
experti sunt, & his qui perfec-
tionis tempore lapsi sunt, qui-
bus tamen & tempus constitu-
tum & dies definitus est, vt se-
quantur in omnibus decreta ca-
tholicæ ecclesiæ. Vbi cumq; igitur
siue in pagis siue in vrbibus
ipsi inueniantur ordinati, inueni-
unt in clero, erunt in eodem ordine:
quicumque autem eo veniunt,
K k k ij

ANNO
CHRISTI
325.

τῆς ἀλλοίως ἐπιθέτας τὰ πρεσβεία
σώζονται τῆς ἐκκλησίας. καθόλου ὁ
πρεσβυτεριον ἐκείνο, ὅτι εἰ τις χειρὸς
γνώμης τῆς μητροπολίτου γήμοιο ἐ-
πίσκοπος, ὁ Ἰσοδοῦν ἢ σέωςδος ἢ
μεγάλη ὄρεσε μὴ δεῖν εἶναι Ἐπίσκο-
πον· ἐὰν μὲντοι τῆ κοινῇ πάντων ψή-
φω βυλόζω, οὐσὶ καὶ καὶ κανόνα τῆ
ἐκκλησιαστικῶν, δύο ἢ τρεῖς δι' οἰκείῳ
Φιλονεικίαν ἀυπλέζωσι, κρατεῖται ἢ
τῆ πλειόνων ψήφου.

ANNO CHRISTI 325

vbi iam est ecclesie catholice episcopus aut presbyter, manifestum quod episcopus ecclesie habebit auctoritatem episcopi: qui autem a Catharis vocatur episcopus, presbyteri honorem habebit: nisi forte placuerit episcopo, nominis honorem illi impertire. sin minus hoc ei placuerit, prouidebit illi locum vel chorepiscopi, vel presbyteri, vt omnino ille in clero esse videatur, & in vna vrbe non sint duo episcopi.

ἐκκλησίας Ἐπισκόπου ἢ πρεσβυτέρου ὄντος, προσέργοντα, προσήλθον ὡς ὁ μὲν Ἐπίσκοπος τῆς ἐκκλησίας ἔξει τὸ ἀξίωμα τῆ Ἐπισκόπου· ὁ δὲ ὀνομαζόμενος παρὰ τοῖς καθαροῖς Ἐπίσκοπος τὴν τῶ πρεσβυτέρου πλὴν ἔξει πλὴν εἰ μὴ ἄρα δοκιμῆ τῶ Ἐπισκόπου ἢ ἡμῶς τῆ ὀνόματος αὐτοῦ μετέχον· εἰ δὲ μὴ ἔπο αὐτῶ δούλοισι, ἐπινοήσῃ τὸ πῶν ἢ χωρεπισκοπῆς ἢ πρεσβυτέρου, ὡς τῶ τῆ ἐν τῶ κλήρω ὅλως δοκεῖν εἶναι, μὴ ἐν τῇ πόλει δύο ἐπίσκοποι ὄσιν.

De ordinatione presbyterorum.

Περὶ χειροτονίας πρεσβυτέρων.

I X.

δ'.

Si qui citra examinationem promoti sunt presbyteri, aut examinati confessi sunt peccata sua, & postquam confessi sunt, homines commoti manus eis imposuerint præter Canonem, tales non admittit Canon. quod enim reprehensione caret, tueretur ecclesia catholica.

Εἰ πνες ἀνεξέτασως προσήλθον πρεσβύτεροι, ἢ ἀνακρινόμενοι ἀμολόγησαν τὰ ἡμάρτημα αὐτῶν, καὶ ὁμολογησάντων, παρὰ κανόνα κινούμενοι ἀνδρες οὗ χεῖρας ἐπιτεθείκασι, εἰ δὲ τῶ τοῖς ὁ κανὼν οὐ προσέεται: τὸ γὰρ ἀνεπίληπτον ἐκδικήσῃ ἢ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ.

De lapsis, & ordinatis per ignorantiam.

Περὶ τῶν παύοντων, καὶ προσελθόντων ἐν ἀγνοίᾳ.

X.

ι'.

Quicumque ex lapsis ordinati sunt per ignorantiam, vel etiam scientibus iis qui ordinarunt, hoc non præiudicat Canonem ecclesiastico: cogniti enim deponuntur.

Ὅσοι προσελθόντων τῶν παρὰ πεπληκότων ἐν ἀγνοίᾳ, ἢ ἐπὶ προειδέντων τῶν προσχειροτονούντων, τῶ οὐ προσκρίνει τῶ κανόνι τῶ ἐκκλησιαστικῶ: γνωσθέντες γὰρ καταρῶνται.

De his qui præuaticati sunt citra necessitatem.

Περὶ τῶν παρὰ βλάτων χειρὸς ἀνάγκης.

XI.

ια'.

De his qui præuaticati sunt absque necessitate, aut absque facultatum ablatione, aut absque periculo, aut aliquo simili, quod factum est sub tyrannide Licinii: placuit sanctæ Synodo, licet in-

Περὶ τῶν παραβαλόντων χειρὸς ἀνάγκης, ἢ ἀφαιρέσεως ὑπαρξάντων, ἢ χειρὸς κινδύων, ἢ πινόμενοι τοῦ τοῦ, ὁ γέροντες ἐπὶ τῆς πρῶτης Δικηνίου· ἔδωκε τῇ συνόδῳ, εἰ καὶ ἀνά-

ANNO CHRISTI 325.
 Ζηιοι ἦσαν Φιλανθρωπίας, ὁμως χρη-
 τεύσαδαι εἰς αὐτοίς. ὅσοι οὐκ ἠνοσίως
 μετὰ μὲν ἄνθρωποι, τετα ἔτη ἐν ἀκροαμέ-
 νοις ποιήσοις, καὶ ἐπὶ ἔτη ἕσπε-
 σοῦται· δύο δὲ ἔτη χωρὶς προσφο-
 ρῆς κοινωνήσοις τῷ λαῷ τῆς δι-
 χῶν.

Περὶ τῆς ἀποστασίας, καὶ πάλιν
 εἰς κόσμον ἀναδραμόντων.

ιβ'.

Οἱ προσκληθέντες ὑπὸ τῆς χά-
 ριτος, ἔτι πάλιν ὁρμῶν ἐν δει-
 ξάμενοι, καὶ ἀποδραμόντες τὰς ζώνας,
 μὴ δὲ τὰ πάντα ἐπὶ τὸ οἰκεῖον ἔμεπον ἀνα-
 δραμόντες, ὡς πινὰς καὶ δερμάτια προίε-
 ας, ἔβενεφικῶς καὶ ἄσπαστοι τὸ στρα-
 τεύεαδ· ἔποι δέκα ἔτη ὑποπιπέτωσαν,
 μὴ δὲ τῆς τελευτῆς ἀκροάσεως χρόνον.
 ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις προσήκει δευτε-
 ρην τὴν προαίρεσιν, καὶ τὸ εἶδος τὴν μετα-
 νοίαν. ὅσοι μὲν γὰρ καὶ φόβου, καὶ δάκρυ-
 σι, καὶ ἕσπεσιν, ἔβενεφικῶς τὴν ἐπι-
 στήφειν ἐργῶν οὐ χημάτι ἐπιδεί-
 κνυται, ἔποι πληροῦσαν τὸν χρόνον
 ὡς ἐπιμένον τῆς ἀκροάσεως, τῆς δι-
 χῶν κοινωνήσοις· μὴ δὲ τὴν εἶναι τῶν
 ἐπισκόπων Φιλανθρωπότερον πάλιν
 αὐτῶν βελβύσαδαι. ὅσοι δὲ ἀδιαφό-
 ρος ἦσαν, καὶ τὸ χημάτι εἰσεί-
 ναι εἰς τὴν ἐκκλησίαν δευτερὴν αὐτοῖς
 ἠγήσαντο πρὸς τὴν ἐπισκοπῶν, ἔβενε-
 φικῶς πληροῦσαν τὸν χρόνον.

Περὶ τῶν ἐν τῷ ἀποθνήσκον κοινωνο-
 νίαν ἐπιζητούντων.

ιγ'.

Περὶ τῆς ἐξοδίων τῶν ὁ παλαιῶν
 καὶ κανονικῶς νόμος φυλαχθήσεται καὶ

digni fuerint humanitate, beni-
 gnitate tamē aliqua erga eos vti.
 Quoscumque igitur serio pœnit-
 tet, ii tres annos inter audientes
 agent, septem annis prosternentur
 supplices, duobus vero abs-
 que oblatione orationum cum
 populo participes erunt.

*De iis qui separauerunt se, &
 iterum ad mundum redierunt.*

XII.

Qui vocati sunt per gratiam,
 & primam alacritatem suam o-
 stenderunt, & cingulum militiae
 deposuerunt, postea vero tam-
 quam canes ad proprium vomitum
 redierunt, sic vt quidam
 etiam pecuniam conferant, &
 beneficiis militiam repetant: isti
 decem annos prosternantur sup-
 plices, etiam post auditionis
 triennium. Sed in his omnibus
 oportet propositum perpendere,
 & genus pœnitentiæ. Quicum-
 que enim timore, & lacrymis, &
 perseverantia, & bonis operibus
 emendationem vitæ reipsa, non
 simulatione ostendunt: hi post-
 quam præfinitum tempus audi-
 tionis compleuerint, orationum
 participes erunt: deinde vero li-
 cebit & episcopo humanius ali-
 quid de iis statuere. Qui vero vt-
 cumque tulerunt, & videri ec-
 clesiam ingredi sufficere sibi exi-
 stimarunt ad mutationem vitæ,
 illi tempus omne quod præfinitum
 est impleant.

*De his qui morituri communio-
 nem petunt.*

XIII.

*De his qui ex hac vita exce-
 dunt, vetus & canonica lex fer-*

K k k iij

uetur etiam nunc, vt si quis de- cedat, dominico viatico non fraudetur: quod si desperatus communionē sumpta & hostia percepta iterum conualeſcat, ſit inter eos qui orationum tantum participes ſunt. Omnino vero cuicumque morituro petenti eu- chariſtiam, epiſcopus cum in- quiſitione tribuat hoſtiam.

De catechumenis qui lapſi ſunt.

XIV.

De catechumenis qui labun- tur dum ſacra myſteria docen- tur, viſum eſt ſanctæ magnæque Synodo, vt tres annos inter au- ditores tantum ſint, poſtea orent cum catechumenis.

Quod non oporteat ex ciuitate in ciuitatem migrare.

XV.

Propter plurimum tumultum & ſeditiones quæ exoriūtur, pla- cuit prorfus conſuetudinem tol- lere, quæ cōtra Canonem in qui- buſdam partibus comperta eſt, vt nemo ex ciuitate vna in aliam migret, neque epiſcopus, neque preſbyter, neque diaconus. Si quis poſt ſanctæ huius Synodi ſanctionem tale aliquid tentaue- rit, aut ſe negotio huic dederit, irritus omnino erit huiusmodi conatus, & reſtituetur eccleſiæ, cuius aut epiſcopus, aut preſby- ter, aut diaconus ordinatus fue- rat.

De his qui non manent in eccle- ſiis in quibus ordinati ſunt.

XVI.

Quicumque temere, neque ti- morem Dei ante oculos haben-

νῶ, ὡς εἴ τις ἐξοδῶσι, τῆ δεαποπ-
κοῦ ἐφοδίου μὴ ἀποσερείδω· εἰ δὲ
ἀπογνωαδείς & κοινωνίας τυχῶν, καὶ
προσφορῆς μετὰ τῶν, πάλιν ἐν τοῖς
ζώσιν ἐξεταδείη, ἐστὼ μὲν τῆ κοινωνί-
ων τῆ βίχης μόνης. καὶ δὲ τῆ & πρὸς
παντὸς ἕλκος ἐξοδῶντος ἀπυῶτος
μετὰ τῶν βίχης μόνης, ὁ ἐπίσκοπος μὲν
δοκιμασίας μετὰ διδῶτω τῆ προσφο-
ρῆς.

Γεεὶ τῆς καταρρυμένων, ἀρα-
πεσόντων δὲ.
ιδλ.

Πεεὶ τῆ καταρρυμένων καὶ παρα-
σόντων ἐν τῆ κατηρίσῃ, ἐδοξε τῆ ἀγία
καὶ μεγάλη συνόδῳ, ὡς τελεῖν ἐπὶ
αὐτῶν ἀκροασιμῶσι μόνον, μὲν ταῦ-
τα βίχης μόνης τῆς καταρρυμένων.

Πεεὶ τῆ μὴ δεῖν μετὰ πείσεται ἀπὸ
ἐπέρας πόλεως εἰς ἑτέραν.
εε.

Διὰ τῆ πολὺν ταραχῶν, & τῶν τῶν
γινομῶν, ἐδοξε παντάπασι ἀπει-
ρεσῶσι τῆ συνήθειαν τῆ ἀρὰ (V) καὶ ὁ-
να ἀρεθεῖσιν ἐν τοῖς μέρεσιν, ὡς ἀπὸ
πόλεως εἰς πόλιν μὴ μετὰ βίχης μόνης
τε ἐπίσκοπον, μήτε πρεσβύτερον, μήτε
διάκονον. εἰ δὲ τις μὲν (V) τῆ ἀγίας συνό-
δου ὄρον τοῦτο π ἐπιχρήσῃ, ἢ ἐπὶ τῶν
ἐαυτὸν ἀφῆμα π τοῦτο, ἀκυροῦσι-
σεται ἐξάπαντος τὸ κατὰ σκῆμα, &
ἀποκαταστήσεται τῆ ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐ-
πίσκοπος, ἢ πρεσβύτερος, ἢ διάκονος
ἐχειροτονῆθῃ.

Γεεὶ τῆς ἐν αἰς πρεβλήσῃται ἐκ-
κλησίας ἐκ ἐμμενόντων.
ιδλ.

Ὅσοι βίχης μόνως, μήτε (V)
φύσῃ τῆ διὰ τῆ ἀφῆμα μὲν

ANNO
CHRISTI
34.

ANNO CHRISTI 325

ἔχοντες, μήτε ἱερατικὸν κανόνα εἰδότες, ἀναχωροῦσι τῆς ἐκκλησίας, πρεσβύτεροι, ἢ διάκονοι, ἢ ὅλως ἐν τῷ κλήρῳ ὀξεταζόμενοι· ἔτσι οὐδαμῶς δεκτοὶ ὀφείλοισιν εἶναι ἐτέραν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ πᾶσαν αὐτοῖς ἀνάστην ἐπαγεῶς καὶ ἀναστρέφειν εἰς τὰς ἑαυτῶν παροικίας· Ἰππόμενοντα δὲ ἀκοινωνήτοις ὁμοσώκει· εἰ δὲ καὶ πολυμήσεσι περὶ ὑφάρπασαι τῶν ἐτέρων διαφέροντα, καὶ χροστέθησι ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐκκλησίᾳ, μὴ συγκαταπιεμένῳ τῷ ἱπποπόπῳ, ἢ ἀνακωχῆρῳκεν ὁ ἐν τῷ κανόνι ὀξεταζόμενος, ἀκυρος ἔστω ἡ χροδοσία.

Πεὲ κληρικῶν τοικζόντων.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐν τῷ κανόνι ὀξεταζόμενοι, τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν ἀργροκέρδειαν διώκοντες, ἐπελαθόντο τοῦ θεοῦ γεράμματος λέγοντος· τὸ δρογέει αὐτῶ ἐκ ἐδωκεν ἱππὸ τῶ καὶ δικαίζοντες ἕκαστος ἀπατήσιν ἐδικαίωσεν ἡ ἀγία ἐ μεγάλη σωόδος, ὡς εἶπε διρεθεί μὲν ὅρον ἔπον τῶκοις λαμβάνων ἐκ μετὰ χειρίσεως, ἢ ἄλλως μετὰ ζόμδρος τὸ παρῆμα, ἢ ἡμιολίας ἀπατῶν, ἢ ἔφρον π ἱπποῶν ἀργροδ κέρδοις ἔνεκα, κατὰ διρεθείσεται τῶ κλήρου, καὶ ἀλλόττει τῶ κανόνι ἔσται.

Πεὲ πρεσβυτέρων λαμβανόντων παρὰ διακόνων τὴν βίχαεσίαν.

Ἡλθεν εἰς τὴν ἀγίαν καὶ μεγάλην σωόδον, ὅπ ἐν ποι πόποις ἢ πόλεσι, πρεσβυτέροις τὴν βίχαεσίαν οἱ διάκονοι διδδασιν· ὅπρ ἔπε ὁ κανὼν, οὔτε ἡ σωήθεια παρὲ δωκε, εἴδῃ ὀξεσίαν μὴ ἔχοντα παροσφέν, πούποις τῶ παροσφένροισι διδδῶναι τὸ σῶμα

tes, neque ecclesiasticum Canonem scientes, recesserunt ab ecclesia, siue presbyteri, siue diaconi, siue in quocumque alio ecclesiastico ordine fuerint; hi nequaquam in alia ecclesia recipi debent, sed omni necessitate cogi eos par est redire in parœcias suas: pertinaces vero excommunicari oportet. Si quis ausus fuerit subripere eum qui ad alium pertinet, & in sua ecclesia ordinare, non consentiente proprio episcopo, a quo recesserat clericus ille, irrita erit huiusmodi ordinatio.

De clericis fenerantibus.

XVII.

Quoniam plerique ecclesiastici avaritiam & turpem quæstum sectantes, obliuiscuntur diuinæ scripturæ dicentis: *Qui pecuniam suam non dedit ad usuram:* & fenerantes centesimas exigunt: iustum duxit sanctum magnumque Concilium, vt si quis comperiat post hanc sanctionem usuras capere ex negotiatione, aut aliter rem confectari, aut fescuplas exposcere, aut aliud quidpiam excogitare turpis lucri causa, de clero deiicietur, & alienus ab ecclesiastico ordine erit.

De presbyteris accipientibus eucharistiam a diaconis.

XVIII.

Peruenit ad sanctum & magnum Concilium, quod in quibusdam locis & vrbibus diaconi presbyteris eucharistiam præbeant: quod neque Canon, neque consuetudo tradidit, vt qui potestatem offerendi non habent, his qui offerunt, corpus

ANNO CHRISTI 325

Christi porrigant. Illud etiam innotuit, quod iam quidam ex diaconis prius quam episcopi eucharistiam attingant. Omnia igitur ista amputentur, & maneat diaconi in suo ordine, scientes quod episcoporum ministri sunt, & presbyteris inferiores existunt: accipiant eucharistiam suo loco post presbyteros, vel episcopo dante, vel presbytero. Sed nec federe diaconis in medio presbyterorum liceat: prater Canonem enim & ordinem est quod fit. Si quis autem parere noluerit post sanctiones has, desinat esse diaconus.

De redeuntibus ex hæresi Pauli Samosateni ad ecclesiam catholicam.

XIX.

Si qui ex Paulianis confugerint ad ecclesiam catholicam, statutum est, eos omnino rebaptizari debere. Si qui antehac in clero numerati sunt, si quidem inculpati & sine reprehensione visi fuerint, denuo baptizati ordinentur ab ecclesiæ catholicæ episcopo. Si vero examinati minus idonei esse comperiantur, deponi eos oportet. Similiter autem & de diaconis, & aliis omnibus ecclesiasticis eadem forma seruabitur. Mentionem autem fecimus de diaconissis, quæ in eodem ordine numerantur, quia manus impositionem non habent, vt omnino inter laicos censentur.

χειροθεσίας ὑπὸ ἔργισιν, ὡς Ἰζάπαντος ἐν τοῖς λαϊκοῖς αὐτὰς ὀξετάζειται.

ANNO
CHRISTI
341.

Ἐ Χριστῷ. καὶ κείνο δὲ ἐγνωρίσθη, ὅτι ἦσαν πνῆες τῶν διακόνων καὶ παρὰ τῆς ἐπισκοπῶν τῶν ἐκκλησιῶν ἀπὸ τῶν οὐ πῶτε ἀεληθήστων, καὶ ἐμμενέτωσαν οἱ διάκονοι τοῖς ἰδίοις μέτροις, εἰδοτες ὅτι τὸ μὲν ἐπισκόπου ὑπηρετεῖ εἰς, τῆ δὲ πρεσβυτέρων ἐλάττης τυχεύουσι λαμβανέτωσαν ἢ καὶ τὰξιν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἢ ἐπισκόπου αὐτοῖς διδόντος, ἢ τῶν πρεσβυτέρου. ἀλλὰ μήτε καθεστῶς ἐν μέσῳ τῆς πρεσβυτέρων ὀξετῶ τοῖς διακονοῖς παρὰ κανόνα τῆς καὶ παρὰ τῶν ὄξιν τῶν γινόμενον. εἰ δὲ πρὸς μὴ δελοῖς περὶ ταρχῆν καὶ μὲν τῶν ὄροις, πεπενωδῶ τῆς διακονίας.

Περὶ τῶν Παύλου τῶν Σαμοσατῆος παροσφύζοντων ἢ παροσόντων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

ιδ'.

Περὶ τῶν Παυλιανιστῶν, εἴτε παροσφύζοντων τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ὅρος ἐκτέθειται, ἀναβαπτίζεσθαι αὐτοῖς ὀξετῶ Ἰζάπαντος. εἰ δὲ πρὸς ἐν τῶν ἀρετῶν ἀληθοῦς χρόνῳ, ἐν τῶν κλήρω ὀξετηθήσων, εἰ μὲν ἀμεμπτοὶ καὶ ἀνεπίληπτοι φανεῖν, ἀναβαπτισθέντες χροπονεῖσθαι ὑπὸ τῆς τῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπου· εἰ δὲ ἀνακριθέντες ἀνεπίληπτοι ἐλέσκονται, καὶ ταρρεύσονται αὐτοῖς παροσθήκει. ὡσαύτως ἢ καὶ παρὰ τῶν διακόνων, καὶ ὅλως παρὰ τῶν ἐν τῶν αὐτῶν κανόνι ὀξεταζομένων ὁ αὐτὸς τύπος φυλαχθήσεται. ἐμνήσθημεν δὲ καὶ τῶν διακονιστῶν, τῶν ἐν αὐτοῖς, τῶν ἐν τῶν ἀμαλῶ ὀξεταδεῖσων, ἐπεὶ μὴ

Περὶ

ANNO CHRISTI 449

Γεεὶ τῶν ἐν τῇ κωριακῇ γόγυ κλινόντων.

De genu flectentibus in die dominico.

κ.

XX.

Ἐπειδὴ εἰσὶ πνεις ἐν τῇ κωριακῇ γόγυ κλινόντες, καὶ ἐν ταῖς ἑπτὰ πεντηκοστῆς ἡμέραις ὑπὲρ τῆς πνιπτα ὁμοθίας ἐν πάσῃ παροικία ὁμοφρόνως φυλάττεσθαι, ἐστῶτας ἐδόξε τῇ ἀγία συνόδῳ τὰς ἀρχαὶς ἀποδιδόναι τῶν κωριακῶν.

Τούτους δὲ ἐκοσι νόμοις τὸ αὐτὸ ἀγιον ἀπὸν συνέδριον ἐπὶ τῶν ἁγίων Θεοφιλεστάτου καὶ πανβιφήμου βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πολιτείας ἐγράψαντο. ἐβελώσαντο δὲ καὶ ἐτήριον νόμον ἐκδέσθαι τῶν ἐπισκόπων, ὃν ὁ θεὸς ἐκώλυσε Παφνούτιος, καὶ οὐκ ἀνακαίον ὡνείτιμι διηγήσασθαι μεγίστου θαύματος ἄξιον διήγημα. ἐδοκεῖ ποὶ τῶν ἐπισκόπων νόμον νεαρὸν εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσαγαγεῖν ἐν τῇ συνόδῳ, ὡς καὶ τῶν ἄλλων τῆς ἐκκλησίας, ἔτιω ἔστιν ὀρίσασθαι.

* forte deest =

Quoniam sunt quidam, qui in die dominico genua flectunt, & in diebus Pentecostes: vt omnia in omnibus ecclesiis concorditer seruentur, placuit sancto Concilio, stantes preces suas Deo reddere.

Has viginti leges sanctus ille episcoporum confessus in praesentia Deo carissimi & celeberrimi imperatoris Constantini, de administratione ecclesiastica scripserunt. Statuerant autem & aliam quidem legē episcopi ferre, quam diuinus Paphnutius prohibuit: de quo opere precium duxi historiam narrare admiratione dignam. Visum erat quibusdam episcopis in Concilio nouam legem in ecclesia constituere, & vt de aliis rebus ecclesiasticis, sic & eam rogare.

Γεεὶ τῶν μὴ δεῖν τοῖς ἱερομένοις ἐκασον τὴν ἑαυτῶν γαμετὴν ἐκβάλλειν.

Quod non oporteat ecclesiasticos suam uxorem eicere.

ΚΕΦΑΛ. λβ.

CAPVT XXXII.

ΕΓΓΡΑΦΟΝ ἐν πρὶ τῶν μὴ δεῖν τὰς ἱερομένων, εἴτε ἐπίσκοποι, εἴτε πρεσβύτεροι, εἴτε διακονοὶ, εἴτε ὑποδιακονοὶ, εἴτε πρὸς ἱερατικῆ κατελόγου, συγκαθιδύδον τὰς γαμετὰς, ἅς ἐπὶ λαϊκοὶ ὄντες ἠγάγοντο. τούτων ἔτιω διατυπωμένων, ἀίμασας ἐν μέσῳ τῶν ὄχλων τῶν ἐπισκόπων ὁ θεὸς Παφνούτιος, μετὰ τῆς Φωνῆς ἐβόησε, λέγων ἡμῶν βαρυνέτε τὸ ζυγὸν τῶν ἱερομένων ἡμῶς γῶν, φησὶν, ὁ γάμος ἐν πάσι, καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος. μὴ τῇ ὑπερβολῇ

CENSERVNT igitur non oportere ecclesiasticos, siue episcopos, siue presbyteros, siue diaconos, siue subdiaconos, aut alios quoscumque sacri illius ordinis, cum vxoribus suis dormire, quas iam antea cum laici essent, duxissent. Hęc cum illi constituerent, surgens in medio episcoporum conuentu diuinus Paphnutius, magna voce dixit: Nolite grauare iugum ecclesiasticorum. Nam honorabiles, inquit, sunt nuptiae apud omnes, & torus immaculatus. Nolite lædere

Concil. Tom. 2.

L II